

det – pr. 1.-2. januar skal reduceres fra 5 til 4 år, og der vil jo være en del, der falder for den grænse. Opfølgningen af det – kontanthjælp med aktivering fra første dag – vil koste et par milliarder ekstra.

Så er der også manglende fradrag i hjemmeservice, det havde vi også en illustration af i går. Der mangler man efter sine egne tal at finansiere 1 milliard.

Så er der overvurdering af besparelser ved ændringer på flygtningestatus. Integrationsopgaverne sender man bare ud til kommunerne for at få løst, det vil kommunerne komme og bede sig betalt for. Der er regnefejl vedrørende Vandfond og Geocenter, det er også sådan i størrelsesordenen op mod et par hundrede millioner.

Og der er udgifter til straksaktivering ved kontanthjælp ud over det, der er angivet. Man har angivet et tal på 10.000. Det holder overhovedet ingen steder, det er det femdobbelte; der mangler også et par milliarder. Og så er der undervurdering af skattelettelserne, de koster faktisk langt mere end 1 milliard ekstra.

Så når man lægger det sammen, så mangler der enten finansiering af konsekvenser eller finansiering af det, man vil, som man ikke har regnet tilstrækkelig godt på; der mangler allerede 7-8 milliarder. 7-8 milliarder er mere end det, som Venstre og De Konservative selv regner som overskuddet og det overskudsbidrag, de vil kunne give med deres ændringsforslag. Og så flagrede der 10 milliarder rundt i privatisering af et eller andet, som man ikke siger, hvad er.

Kort sagt, der er ikke bund i den politik, som VK har fremlagt i form af ændringsforslag til finansloven. Der vil ikke blive en brugbar finanslov for et samfund i udvikling, politikken er præget af panik og præget af angst for at sige den fulde sandhed om det, man pønser på, eller også er det inkompetent; men det sidste er jo dog ikke en acceptabel forklaring.

De Konservative havde muligheden for at deltage i en anden finanslov, deltage i en række ændringsforslag, som man ikke ville, da det kom til stykket. Man ville hellere fremsætte ændringsforslag af den »lidt lødige karat«, som Venstre øjensynlig har ligget i front for.

Man har ikke fra konservativ side villet indgå aftaler, som kunne skabe lettelser i bundskatten, det er det dér med, at det skal kunne betale sig at arbejde. Man ville ikke skabe grundlag for at lette selskabsskatten, det er spørgsmålet om at

kunne give erhvervslivet en konkurrencesituation, der ville være spændende og enestående i Europa.

Man ville ikke være med til at finansiere det på en sund måde inden for skatteområdet gennem bruttoskat og gennem realrenteafgift på aktieinvesteringer. Det er ikke dynamisk, det er ikke fremtidsorienteret ikke at ville være med, men De Konservative ville hellere være i selskab med et Venstre, der bestemt ikke tør sige sandheden.

I Socialdemokratiet er vi glade for, at det lykkedes regeringen at skabe et grundlag for at gennemføre en finanslov med støtte fra SF og accept fra Enhedslisten. En finanslov der peger fremad på et bedre miljø, en større beskæftigelse, en væsentlig indsats på sundhedsområdet, bedre uddannelsesmuligheder og en stabil økonomi, sådan så vi i dag kan slutte med at se frem til 1997, hvor der kommer et samlet overskud på de offentlige finanser.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg var lidt overrasket over den halvfjerdsretorik, der prægede fru Pia Gjellerups ordvalg.

Arbejdsfri gevinster var noget, man fra venstrefløjen virkelig var på barrikaderne omkring dér i 1970'erne, og det var vel at mærke ikke overførselsindkomster, man talte om i den forbindelse. Nej, det er disse fæle kapitalister, disse aktieejere, som sidder og piner penge ud af det danske samfund og alle disse forfærdeligheder, der følger i kølvandet på det.

Jeg vil godt spørge Socialdemokratiets ordfører, fru Pia Gjellerup: Er det ikke rigtigt, at en af forudsætningerne for og et af formålene med den børsreform, regeringen selv fremlagde og fik vedtaget i Folketinget, bl.a. med Fremskridtspartiets stemme, var at sikre, at vi i Danmark kan have et ordentligt klima omkring aktiehandel? At aktiehandel ikke er noget, der skal foregå i udlandet, og at følgen af det også må være, at de skatter og afgifter, vi lægger på aktiehandel og aktiebesiddelse, skal være af en sådan karakter, at aktierne ikke flyttes til udlandet?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Der er noget, der tyder på, at danske aktionærer er meget trygge ved det danske aktieklima. Siden der blev dannet ny regering i januar 1993 er aktierne, vi taler om her, faktisk steget fra i